

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

juducând fără citarea părților recursul ordinar, declarat de către avocatul Gherman Eduard în numele inculpatului Mazur Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 25 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Mazur Iurie xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.02.2016- 25.05
2. .2018;
2. Instanța de apel: 25.09.2018 - 23.10.2018;
3. Instanța de recurs: 04.02.2019 - 16.04.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 25 mai 2018, Mazur Iurie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2), lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul transportării persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 5 (cinci) ani.

Cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Mazur Iurie în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 1796.30 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mazur Iurie, în perioada lunii august 2012, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Rusanovschi Diana (condamnată prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 12.02.2015 pentru comiterea aceleiași infracțiuni) și o persoană nestabilă de origine turcă pe nume „Ibrahim” (urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată), urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, intenționat, din interes material, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, precum și prin înșelăciune manifestată prin promisiunea obținerii unor venituri în proporții mari

din contul practicării prostituției într-un club de noapte din or. Antalya, Turcia, au recrutat-o pe Mihailovscaia Veronica.

Ulterior, Mazur Iurie, pentru a insufla încredere și pentru a da veridicitate declarațiilor sale, a invitat-o pe Mihailovscaia Veronica la domiciliul său din mun. Chișinău, str. Otovasca 21 B, apartamentul 4, unde prin intermediul „Skype”, ultima a dus tratative cu referire la lucru cu Rusanovschi Diana, care se afla în Turcia, astfel confirmând oferta parvenită din partea lui Mazur Iurie. Tot în cadrul acelei discuții, Mihailovscaia Veronica i-a spus lui Rusanovschi Diana că nu dispune de actele necesare pentru plecare.

În continuare, Rusanovschi Diana, acționând de comun acord cu persoana de origine turcă pe nume „Ibrahim”, i-au transmis prin intermediul lui Mazur Iurie, care acționa de comun acord cu ei, suma de 100 de dolari SUA pentru întocmirea pașaportului de uz extern pe numele lui Mihailovscaia Veronica. Totodată, pentru transportarea victimei în Turcia, Rusanovschi Diana, care acționa de comun acord cu Mazur Iurie și o persoană nestabilă de origine turcă pe nume „Ibrahim”, pentru transportarea victimei în țara de destinație, au procurat pe numele lui Mihailovscaia Veronica bilet de călătorie la ruta aeriană „Chișinău – Antalya” pentru data de 03 septembrie 2012. La 03 septembrie 2012, Rusanovschi Diana împreună cu persoana de origine turcă pe cu numele „Ibrahim” au întâlnit-o în aeroportul din or. Antalya, Turcia, pe Mihailovscaia Veronica, după care au adăpostit-o într-un hotel din Antalya, unde pentru o perioadă de trei luni, Mihailovscaia Veronica, sub supravegherea lui Rusanovschi Diana și a persoanei de origine turcă pe nume „Ibrahim”, a prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziție de către ei, cu încasarea veniturilor de pe urma practicării prostituției de către Mihailovscaia Veronica.

3. Sentința, menționată, a fost atacată cu apel de către avocatul Gherman Eduard în interesele inculpatului Mazur Iurie, în care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 25 mai 2018, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Mazur Iurie să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, procurorul nu a prezentat instanței de judecată suficiente probe obiective, pertinente, concludente, utile și veridice, care din punct de vedere al coroborării lor ar fi dovedit incontestabil vinovăția inculpatului Mazur Iurie în baza art.165 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

Partea apărării consideră învinuirea formulată inculpatului Mazur Iurie total întemeiată doar pe niște presupuneri, care nu se bazează pe un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pretinsele „probe” prezentate de partea acuzării nu coroborează între ele și nu dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Mazur Iurie și urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului Mazur Iurie așa după cum este prevăzut în lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018 a fost respins, ca nefondat apelul declarat de către avocatul Gherman Eduard în

interesele inculpatului Mazur Iurie, fiind menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 25 mai 2018.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Mazur Iurie, în baza dispoziției art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, individualizată prin *„traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate”*.

Instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului Mazur Iurie în comiterea infracțiunii este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și anume prin: - declarațiile părții vătămate Mihailovscaia Veronica (f. d. 205-206 Vol. I); - declarațiile martorilor Rusanovschi (Socolovschi) Diana (f. d. 38-42 Vol. II); - procesul-verbal de ridicare din 12.11.2015, în cadrul căruia din cauza penală nr.2013515145 au fost ridicate copiile mai multor acte procesuale (f. d. 14, vol. I); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.11.2015, în cadrul căruia au fost examinate procesul-verbal de confruntare din 12.03.2015 dintre Mihailovscaia Veronica și Luca Anastasia; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Mihailovscaia Veronica din 12.03.2015; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Mihailovscaia Veronica din 13.03.2015; sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 12 februarie 2015, emisă în cauza penală de condamnare a lui Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav; Decizia Colegiului Penal a Curții de Apel Chișinău din 09.04.2015 pe cauza penală de condamnare a lui Rusanovschi Diana și Mazur Vladislav etc. (f. d. 90, 91, vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 26.10.2015 dintre partea vătămată Mihailovscaia Veronica și bănuitul Mazur Iurie (f. d. 108 - 112, vol. I); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 14.12.2015, în cadrul căruia a fost examinată informația parvenită de la Primăria comunei Șuri, raionul Drochia cu privire la examinarea condițiilor de trai a familiei părții vătămate Mihailovscaia Veronica, în rezultatul căreia s-a constatat că aceasta face parte dintr-o familie socialmente vulnerabilă (f. d. 122, 123, vol. I); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 23.12.2015, în cadrul căruia au fost examinate răspunsurile parvenite de băncile comerciale cu privire la transferurile bancare efectuate din Turcia pe numele lui Mazur Iurie și s-a constatat că la 17.05.2013, Mazur Iurie a primit prin intermediul BC „Moldindconbank” SA un transfer bancar în sumă de 100 de dolari SUA din Turcia de la Pocosovscaia Evghenia; la 27.06.2013 Mazur Iurie a primit prin intermediul BC „Moldova Agroindbank” SA un transfer bancar în sumă de 3 800 de dolari SUA din Turcia de la Malearciuc Nadejda și la 27.06.2013 un transfer bancar în sumă de 200 de dolari SUA din Turcia, la fel de la Malearciuc Nadejda (f. d. 125 - 138, vol. I).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpatului sunt prezente atât elementele care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 al. 2) lit. d) Cod penal.

În ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de fond corect a ținut cont de aspectele săvârșirii infracțiunii, pericolul social și gradul prejudiciabil, personalitatea inculpatului, că este fără antecedente penale și în lipsa circumstanțelor agravante, just a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul transportării persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 5 (cinci) ani.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu **recurs ordinar**, la data de 03 ianuarie 2019, de către avocatul Gherman Eduard în interesele inculpatului Mazur Iurie, indicând la temeiurile de casare a deciziei pct. 6 și 8 alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 25 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, cu dispunerea achitării inculpatului Mazur Iurie de sub învinuirea adusă în baza art. 165 al. 2) lit. d) Cod penal.

5.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a indicat:

a) - art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - **instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel:**

Astfel, reieșind din conținutul părții motivatoare a deciziei recurate, putem constata cu lejeritate că, de fapt, instanța de apel a examinat superficial cererea de apel a părții apărării și a ales calea cea mai simplă - *de a-și însuși în totalitate motivele și concluziile expuse în sentința primei instanțe*, ocolind calea mai dificilă - *de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și, în vederea soluționării apelului, de a da o nouă apreciere probelor*, iar în final nu s-a pronunțat asupra următoarelor motive din apel:

- inculpatul Mazur Iurie a fost pus în situația de a-și dovedi nevinovăția;
- sentința de condamnare a lui Mazur Iurie este ilegală, neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri, deoarece în cauza lui Mazur Iurie lipsește totalitatea elementelor ce constituie componența faptei prejudiciabile incriminate lui, în baza căreia acesta a fost condamnat, or, ultimul nici nu a participat la săvârșirea acestei infracțiuni;
- prin apelul declarat partea apărării a contestat veridicitatea tuturor declarațiilor de acuzare făcute de către pretinsa „parte vătămată” Mihailovscaia Veronica și a solicitat ca, atât partea vătămată Mihailovscaia Veronica, cât și martorul Socolovschi Diana, să fie citați și audiați în ședința de judecată a instanței de apel.

b) - art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală - **nu au fost întrunite elementele infracțiunii:**

De jure, atât în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță cât și în cadrul examinării apelului nu a fost dovedită prezența în pretinsele „acțiuni ilegale” ale inculpatului Mazur Iurie Alexei a laturei obiective și a laturei subiective ale infracțiunii prevăzute la art.165 din Codul penal, deoarece pretinsa „parte vătămată” Mihailovscaia Veronica a confirmat că inculpatul Mazur Iurie nu i-a propus „de lucru în Turcia această propunere fiindu-i făcută de către Rusanovschi Diana) și acesta nici nu cunoștea despre o eventuală situație vulnerabilă a victimei - circumstanțe care, potrivit pct.15¹) din hotărârea nr.37 din 22.11.2004 „ Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii” a Plenului Curții Supreme de Justiție, urmau a fi avute în vedere la calificarea pretinsei fapte prejudiciabile ca trafic de ființe umane și care în mod direct confirmă despre calificarea greșită și lipsa totalității elementelor acestei pretinse infracțiuni, însă atât prima instanță cât și instanța de apel au ignorat cu vehemență aceste recomandări ale Plenului Curții Supreme de Justiție, ba mai mult - ambele instanțe s-au axat pe ideea preconceptută că lupta cu fenomenul traficului de ființe umane în țara noastră este prioritară și toate mijloacele și metodele utilizate în acest scop sunt eficiente și aparent legale, inclusiv și chiar dacă o persoană (*în speță - Mazur Iurie*) a putut fi urmărită penal peste câțiva ani de zile de către aceiași ofițer de urmărire penală și procuror care evident „au folosit-o” pe pretinsa „parte vătămată” Mihailovscaia Veronica împotriva altor persoane (*inițial împotriva Dianei Rusanovschi, apoi împotriva Anastasiei Luca*), ca apoi, tot ei, să mimeze o eventuală revenire la legalitate și „pedepsire” a pretinsei „părți vătămăte” Mihailovscaia Veronica pentru darea declarațiilor mincinoase (*doar că și de data aceasta au pus umărul și i-au venit în ajutor - i-au putut garanta că cauza ei va fi examinată într-o procedură nou - cea prevăzută la art.364¹ C.P.P.*) și, după „obținerea unei sentințe de condamnare” (*care ulterior trebuia prin neatacare să capete puterea lucrului judecat*) s-o poată transforma în armă sigură împotriva inculpatului Mazur Iurie, care nu a avut și nici nu are nimic cu practicarea prostituției de către Mihailovscaia Veronica atât pe teritoriul Republicii Moldova cât și al Republicii Turcia, însă instanța de apel - *în calitate de instanță ierarhic superioară* - doar s-a prefăcut că contribuie la înfăptuirea justiției și nici nu a dorit să afle și să vadă adevărul real, iar prin aceasta în mod direct a sfidat legea și a contribuit la încălcarea dreptului de acces liber la justiție (*inclusiv la un recurs efectiv*) al inculpatului Mazur Iurie.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Gherman Eduard în numele inculpatului Mazur Iurie, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, motivele de apreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedura penala, astfel, criticele formulate de acesta, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegale, ori reaprecierea probelor în modul propus de autor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedura penala.

După cum rezulta din decizia definitivă, argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel și instanța, după cum s-a constatat, le-a examinat detaliat

și minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art. 414 al. 3 Cod de procedura penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii încriminate, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

La rândul său, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod procedura penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

7.1 Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocat în numele inculpatului în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul penal constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării respectivei soluții,

concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel, inclusiv și în pct.4.1 al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei

Instanța de recurs a stabilit că argumentele recursului se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă în acest sens, Colegiul precizează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și a precizându-le prin prisma pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe, prin care Mazur Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca fiind declarativă alegația recurentului prin care se susține că *instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererea de apel*, or, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apelul apărării, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de apela dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, instanța de apel a respectat inclusiv și prevederile art.101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

În acest context, Colegiul penal menționează și faptul că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu privire la argumentul avocatului precum că, *atât partea vătămată Mihailovscaia Veronica, cât și martorul Socolovschi Diana, nu au fost citați și audiați în ședința de judecată a instanței de apel*, Colegiul penal menționează, că atât

partea vătămată Mihailovscaia Veronica, cât și martorul Socolovschi Diana au fost audiate în ședința instanței de fond și au dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinate de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, declarațiile cărora au fost puse la baza hotărârii de condamnare, în cumul cu alte probe, concludente și pertinente, iar careva temei de a nu le crede, Colegiul penal nu are, or apărarea participând la examinarea cauzei în fond a avut posibilitatea să le acorde întrebări (f.d.205-206 Vol. I; f. d.38-42 Vol. II), astfel, fiind respectat dreptul inculpatului la proces echitabil.

Mai mult ca atât, partea vătămată Mihailovscaia Veronica în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că a dat aceleași declarații ca și la urmărirea penală susținând că anume inculpatul Mazur Iurie i-a propus a pleca în Turcia pentru a practica prostituția, și anume Mazur Iurie i-a transmis suma de 100 de dolari în fața biroului de pașapoarte, pentru perfectarea pașaportului de uz extern (f.d.205-206 Vol. I; f.d.7 vol. II).

Totodată, Colegiul menționează că, instanța de fond a pronunțat o sentință de condamnare și nu de achitare pentru a fi obligată instanța de apel în temeiul art.415 al.2¹ Cod de procedură penală să citeze și să audieze partea vătămată și martorii solicitați de părți pe viu.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârile CEDO Murtazaliyeva c. Rusiei), în asemenea situație, avocatul înaintând cererea de audiere suplimentară a părții vătămate Mihailovscaia Veronica și a martorului Socolovschi Diana urma să-și fundamenteze această solicitare, făcând trimitere la pertinenta declarațiilor acestor persoane pentru stabilirea adevărului și consolidarea poziției apărării, ce la caz nu se constată. Or, instanța de apel, verificând probele cercetate în prima instanță, a analizat pertinenta acestor declarații și a oferit motive suficiente în soluția de a nu cita și audia repetat partea vătămată și martorul Socolovschi Diana, astfel că, în cazul dat nu se constată încălcarea art. 6 §§ 1 și 3 (b) CEDO, după cum invocă apărarea.

7.2 Cu referire la criticile invocate de apărare sub aspectul pct.8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, oricând nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, Mazur Iurie a fost recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal, *traficul de ființe umane, adică recrutarea, și transportarea, unei persoane, cu*

*consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de mai multe persoane, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de acesta, așa cum au fost descrise mai sus, respectiv fiind lipsită de suport legal afirmația apărării precum că *nu a fost dovedită prezența în pretinsele „acțiuni ilegale” ale inculpatului Mazur Iurie a laturii obiective și a laturii subiective ale infracțiunii prevăzute la art.165 din Codul penal.* Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești, argument care a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestuia instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată (pct.15-30), pe care instanța de recurs le însușește.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CoEDO. În același context, Colegiul penal menționează că, deși art.6§1 CoEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Gherman Eduard în numele inculpatului Mazur Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Mazur Iurie xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de **16 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor